

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Bulgáriának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 137/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾, és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

(1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Bulgária 2009–2012 közötti időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.

(2) A globális gazdasági és pénzügyi visszaesés kezdete előtt Bulgáriára erős reál-GDP növekedés volt jellemző, melynek hátterében többek között a hitelek gyors bővülése és jelentős külfölditőke-beáramlás állt. A robusztus gazdasághoz azonban növekvő makrogazdasági egyensúlyhiányok is párosultak, többek között a külső hiánynak és a magánszféra adósságának igen jelentős szintre növekedése, valamint a komoly inflációs nyomás. A beruházások külső tőke által okozott fellendülése és a termelékenységnövekedést jóval meghaladó, tetemes bérnövekedés tovább súlyosbította ezeket az egyensúlytalanságokat. A világméretű gazdasági válság kibontakozása súlyosan visszavetette a gazdaságot, aminek következtében 2009-ben 5 %-kal csökkent a reál-GDP.

A visszaesés ugyanakkor jótékonyan befolyásolta az egyensúlyhiányokat, az átlagos infláció 2009-ben 2,5 %-ra csökkent és gyorsan esett a folyó fizetési mérleg hiánya is, a GDP 9,4 %-ára. Bár a folyó fizetési mérleg hiányát teljes egészében a külföldi tőkebefektetések finanszírozták, az ország bruttó külső adósságállománya, amely a GDP körülbelül 110 %-át teszi ki, továbbra is viszonylag magas. Bulgária nem fogadott el a gazdasági visszaesésre reagáló rövid távú költségvetési ösztönző csomagot. A szakpolitikai erőfeszítések – a visszaesést megelőző jelentős makrogazdasági egyensúlyhiány figyelembevételével és az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban – költségvetési konszolidációs intézkedésekre, elsősorban a kiadások

korlátozására és az adózási morál javítására irányultak. Ennek következtében Bulgária konvergenciaprogramjában a 2009-es államháztartási hiányra vonatkozó becslés a GDP 3 %-ánál⁽²⁾ kisebb. A jövőben a gazdaság számára a legfőbb rövid és középtávú kihívást a tartós felzárkózási folyamat biztosítása jelenti úgy, hogy az ne veszélyeztesse a költségvetési és a makrogazdasági stabilitást.

(3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a potenciális kibocsátás növekedése lassabb ütemben folytatódik majd. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. Ezenfelül a gazdasági válság hatása súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Bulgáriának mindenekelőtt az egészségügy, a nyugdíjak, az oktatás, a közigazgatás és az üzleti környezet terén kell reformokat végrehajtania.

(4) A programban a költségvetési előrejelzések értékelése szempontjából referencia-forgatókönyvnek tekintett makrogazdasági alapforgatókönyv azt vetíti előre, hogy a reál-GDP növekedése a 2009-es –5 %-ról 2010-ben 0,3 %-ra javul, majd a programidőszak további részében átlagosan 4¼ %-ra erősödik. A jelenleg rendelkezésre álló információk fényében⁽³⁾ ez némileg optimista növekedési feltételezéseken alapul, mivel mind a 2010-re becslült növekedés, mind annak középtávra prognosztizált alakulása a jelenlegi előrejelzési sáv felső határához van közel. Az egyensúlytalanság 2009-ben elkezdődő mérséklődése az előrejelzések szerint a programidőszakban is folytatódik. Az infláció 2010–2012-ben várhatóan továbbra is mérsékelt marad, a vonatkozó előrejelzés reálisnak tűnik és nagyjából összhangban van a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzésével. A fizetési mérleg várhatóan szintén tovább javul. Miközben 2009-ben ezeket a fejleményeket nagyrészt az exportnál gyorsabban csökkenő import okozta, a korrekció középtávon annak az eredménye lesz, hogy az export az importnál gyorsabban és előbb élénkül meg. Bár az alapforgatókönyv a Bizottság szolgálatainak őszi előrejelzésével összehasonlítva és a legújabb rendelkezésre álló információt figyelembe véve csak némileg tűnik optimistának, hitelessége jelentős mértékben attól a feltételezéstől függ, hogy a növekedés fenntarthatóbb modellt követve újra kiegyensúlyozottabbá válik, fő mozgatórugója pedig az export lesz. A program

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ A bolgár hatóságok azonban 2009. április 9-én bejelentették, hogy az államháztartási hiány 2009-ben elérhette a GDP 3,7 %-át.

⁽³⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

bemutat egy „pesszimista” és egy „optimista” alternatív forgatókönyvet is. Ezek főként a gazdasági élénkülés időbeli alakulásával és az export dinamikájával kapcsolatos feltételezések tekintetében különböznek az alapforgatókönyvtől. A pesszimista forgatókönyv az export folytatódó csökkenése miatt 2010-ben a reál-GDP 2 %-os további csökkenésével számol és azt feltételezi, hogy az élénkülés csak 2011-ben kezdődik meg. Az optimista forgatókönyv szerint a gyorsabb globális élénkülés miatt a GDP-arányos növekedés az egész programidőszakban $\frac{3}{4}$ százalékponttal magasabb lesz.

- (5) Az államháztartási hiány 2009-es jelentős mértékű romlása nagyrészt a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatását tükrözi. Tekintettel arra, hogy a valutatanácsi rendszerben a makrogazdasági stabilitás fenntartására van szükség, a kormány – az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban – nem fogadott el ösztönző intézkedéseket. A hiány növekedését ezért főként a váratlanul erős visszaesésből és a GDP összetételének változásából fakadó bevételkiesés okozta. A bevételvesztéseket azonban a kiadások visszafogása részben ellensúlyozta. A költségvetési egyenleg stabilizálása céljából a hatóságok az év második felében a GDP 2,3 %-át jelentő költségvetési konszolidációs intézkedéseket hajtottak végre. A csomag az elsődleges kiadásoknak a jelenlegi költségvetés-végrehajtási szabályban előírt 90 %-os felső határon túli további csökkentésére, valamint az adózási morál javítására irányuló intézkedéseket tartalmazott. Annak ellenére, hogy a költségvetési célt az év során a jelentős mértékű további megszorítások mellett is többször lefelé módosították, a költségvetési konszolidációs intézkedések lehetővé tették Bulgária számára, hogy viszonylag alacsony államháztartási hiányt érjen el 2009-ben.
- (6) A konvergenciaprogram 2010-re kiegyensúlyozott költségvetés elérését tervezi. A bevételnek a GDP-hez viszonyított aránya várhatóan közel $39\frac{1}{4}$ %-ra növekszik (az előző évi $37\frac{1}{2}$ %-ról), ami a magasabb közvetett adóknak és egyéb bevételeknek köszönhető. Bár a GDP összetétele az adóbevételek szempontjából kedvezőtlenebb irányba mozdult el, a közvetett adókból származó bevételek jelentős növekedése az adózási morál várt jelentős javulásával, valamint a cigaretta és az ipari villamos energia jövedéki adójának a növekedésével magyarázható. A program azonban nem részletezi az egyéb bevételek terén tervezett, a GDP 1 %-át jelentő növekedést. Ezzel szemben a társadalombiztosítási járulékokból befolyó összeg várhatóan GDP-arányosan $\frac{1}{4}$ százalékponttal kevesebb lesz, mivel a járulékok mértéke 2 százalékponttal csökken. A GDP-arányos kiadások 2010-ben várhatóan csekély mértékben, körülbelül $\frac{1}{4}$ százalékponttal csökkennek, főként a közigazgatás áramvonalasításának eredményeként. A közszféra nominális bérei és a folyó termelő felhasználás a 2008-as szinten várhatóan változatlanok maradnak, 2010-ben pedig csökken a GDP-hez viszonyított arányuk.

Ezek a kiadáscsökkentő intézkedések bőven ellensúlyozzák az özvegyi és az öregségi nyugdíjak 2010. évi, a GDP 0,2 %-át kitevő növelését. A bruttó állóeszköz-felhalmozás 2009–2011-ben a tervek szerint GDP-arányosan

állandó marad. Ennek eredményeként a Bizottság szolgálatai által a közös módszertannak megfelelően, a programban szereplő információ alapján újraszámított strukturális egyenleg az előrejelzések szerint GDP-arányosan $2\frac{3}{4}$ százalékponttal növekszik 2009-hez képest; ez 2010-ben restriktív tervezett költségvetési irányvonalat jelent. A programban körvonalazott intézkedések alapján a 2010. évi költségvetési irányvonal az alulról számított becslés szerint a tervezett strukturális kiigazítás mintegy felét eredményezi. A strukturális egyenlegnek a programban tervezett javulása lényegesen magasabb a Bizottság szolgálatainak őszi előrejelzésénél.

- (7) A középtávú költségvetési stratégia fő célja az egész programidőszak során kiegyensúlyozott államháztartás fenntartása. Ez úgy érhető el, ha a bevételeknek és a kiadásoknak a GDP-hez viszonyított aránya a következő években nagyjából változatlan szinten, átlagosan $39\frac{1}{4}$ %-on marad. A strukturális értelemben megadott (ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélküli) középtávú költségvetési célkitűzés a GDP $\frac{1}{2}$ %-át kitevő többlet, amelynek elérését a program 2010-től tervezi. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit.
- (8) A költségvetési eredmények a vártnál rosszabbul is alakhatnak. A fő kockázat az alapul szolgáló makrogazdasági forgatókönyvből ered, amely a programidőszak tekintetében némileg optimista növekedési feltételezésekre épül. Mindenekelőtt 2010–2012-ben a lassúbb és kevésbé markáns gazdasági élénkülés miatt a bevétel az előre jelzettnél alacsonyabb lehet. Emellett a növekedés előrejelzések szerinti átalakulása a kevésbé adóintenzív összetevők felé szintén jelentős lefelé mutató kockázatot jelent a kormányzati bevételekre, míg az adózási morál és a költségvetési fegyelem javítását célzó intézkedések teljes hatása még várat magára. A kiadási oldalon nem határozták meg részletesen az egyéb kiadások kategóriájában tervezett jelentős megtakarításokat.

Ezenfelül korlátozottan bizonyulhat a mozgástér a bevételcsökkenést ellensúlyozó további kiadási megszorítások megvalósítására, miután a költségvetési konszolidációt nagyrészt már 2009-ben végrehajtották. Végezetül a 2009-es államháztartási egyenlegnek a program beadását követő, lefelé irányuló módosítása további kockázatot jelent a költségvetés 2010-es alakulására vonatkozóan.

- (9) A bruttó államadósság aránya a programidőszakban jóval a Szerződésben foglalt referenciaérték alatt marad. A becslések szerint 2009-ben az előző évi arányt némileg meghaladva a GDP 15 %-át közelíti meg. Az adóssághányad csekély növekedéséhez egyrészt a költségvetési egyenleg romlása, másrészt pedig a GDP-növekedés visszaesése járult hozzá, amelyeket bizonyos mértékig ellensúlyozták az adósságcsökkenő SFA-tételek. Az előrejelzések szerint a

programidőszakban az adóssághányad nagyjából a 2009-es szinten stabilizálódik, főként a tervezett kiegyensúlyozott költségvetési egyenleg eredményeként. Az adóssághányad tervezett alakulásával kapcsolatos más, a hiánnyal nem összefüggő kockázatok összességében kiegyensúlyozottnak tűnnek.

- (10) A bruttó államadósság alacsony szintű, és az adósság-állományra vonatkozó, 2020-ig kitekintő középtávú előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés csak fokozatosan áll helyre a válság előtt tervezett mértékre, és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek a népesség idősödéséhez köthető kiadások tervezett növekedését is magukban foglalják, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia változatlan politika mellett elvileg elegendő lesz a GDP-arányos adósság csökkentéséhez és nettó eszközállomány eléréséhez 2020-ig.
- (11) A népesség idősödésének hosszú távú költségvetési hatása valamivel alacsonyabb az EU-átlagnál. A programban becsült 2009. évi költségvetési egyenleg azonban súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági részre gyakorolt költségvetési hatását. A programban tervezettnek megfelelően középtávon magasabb elsődleges többletek elérése hozzájárulna az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos – a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében ⁽¹⁾ alacsonynak minősített – kockázatok további csökkentéséhez.
- (12) A belföldi költségvetési keret viszonylag erősnek tűnik, amit az is jelez, hogy – bár kedvező makrogazdasági feltételek mellett – a költségvetési célok teljesítése terén az elmúlt években jó eredményeket sikerült felmutatni. Bulgária 2009-ben jelentős konszolidációs intézkedések megvalósítása révén csökkentette a válság költségvetésre gyakorolt negatív hatását. A jelenlegi költségvetési keret hiányosságai a központi kormányzat egyes diszkrecionális jogköreihez kapcsolódnak. Emellett a keret nem tartalmaz többéves szabályokat, és a középtávú költségvetési tervezés során a kiadásokra vonatkozóan meghatározott felső határértékek csak rövid távon kötelezőek. A program nem tervez lényeges változtatásokat a költségvetési keretben, attól eltekintve, hogy a középtávú költségvetési keret időhorizontját háromról négy évre emeli, hogy az megfeleljen a kormány mandátumának és így a középtávú szakpolitika kiszámíthatóbbá váljon. A 90 %-os költségvetés-végrehajtási szabályt olyan előírás váltja fel, amely lehetővé teszi, hogy a kormány a költségvetés esetleges bevételekiesését az elsődleges kiadásoknak az éves előirányzatok alá történő visszaszorításával ellensúlyozza. Az új szabály válság esetén nagyobb rugalmasságot tesz lehetővé és teret biztosít a kormány diszkrecionális konszolidációs politikája számára. Mivel azonban a szabály végrehajtására

vonatkozóan nincsenek egyértelmű tervek és meghatározások, ez némileg átláthatatlanná teszi a költségvetési keretet.

- (13) A program megállapítja az államháztartás színvonalával kapcsolatos jelenlegi problémákat. Elismeri, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a népesség idősödése és a romló demográfiai tendenciák által az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára gyakorolt kedvezőtlen hatások ellensúlyozásához. A program az egészségügy, az oktatás, a nyugdíjrendszer, a közigazgatás és a vám- és adóigazgatás terén ambiciózus strukturális reformokat határoz meg, amelyek célja, hogy az EU-n belüli fenntartható konvergencia biztosítása érdekében növeljék az állami bevételek és kiadások hatékonyságát és eredményességét, valamint fokozzák a gazdaság növekedési potenciálját. A reformok a jelenlegi struktúrák optimalizálására, a közfoglalkoztatás áramvonalasítására, az egészségügyi szolgáltatások költség- és finanszírozási mechanizmusának módosítására, az újonnan elfogadott nyugdíjreform-stratégia keretében reformintézkedések végrehajtására, a felsőoktatás és a kutatás-fejlesztés reformjára, valamint a közvagyonkezelési modell módosítására irányulnak.
- (14) A fent említett költségvetési célokhoz kapcsolódó kockázatokat figyelembe véve megállapítható, hogy a program költségvetési stratégiája nagyjából összhangban van a Paktum követelményeivel és hozzájárul a makrogazdasági stabilitás és a bolgár gazdaságba vetett befektetői bizalom megőrzéséhez. 2010-re meglehetősen ambiciózus, a GDP –2¼ %-át jelentő strukturális konszolidációt irányoz elő, a következő években pedig nem tervez további javítást. A 2010-re tervezett konszolidációt nem támasztják alá teljes mértékben a programban körvonalazott intézkedések. Továbbá, a konszolidáció teljes megvalósítása egy optimista makrogazdasági forgatókönyvtől függ, miközben a 2009-es hiány felfelé történő kiigazítása további kockázatokkal jár. 2011-től az előirányzott kiigazítási pályát még bizonytalanabbá teheti, hogy a programból hiányzik az intézkedések részletes meghatározása. A tervek szerint a középtávú célkitűzést már 2010-ben elérik, majd meglehetősen nagy mértékben meg is haladják, ami – tekintettel a jelenlegi rossz gazdasági körülményekre és a költségvetési stratégia fent részletezett kockázataira – meglehetősen ambiciózus ütemű strukturális konszolidációra enged következtetni. A strukturális egyenleg változásával kifejezett általános költségvetési irányvonal 2010-ben restriktív, 2011-ben nagyjából semleges, majd 2012-ben a fiskális szigor enyhítését teszi lehetővé. A program középtávú célkitűzése, vagyis a GDP ½ %-át jelentő, ciklikusan kiigazított többlet fenntartása, 2010-től valósul meg.
- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos ⁽²⁾.
- (2) Hiányoznak mindenképp az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésekre, a folyó termelő felhasználásra és a kamatkidásokra vonatkozó adatok, valamint néhány, a hosszú távú fenntarthatóságra vonatkozó adat.

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a programnak a tervezett kiegyensúlyozott államháztartási egyenlegben is tükröződő, stabil költségvetés fenntartására irányuló célja megfelelőnek tűnik a jelenlegi gazdasági helyzetben, és annak szükségességét figyelembe véve, hogy vissza kell fogni a gazdaság külső egyensúlyhiányának erősödését. A vállalt konszolidációs intézkedések és a költségvetési fegyelemre vonatkozó szilárd politikai kötelezettségvállalás várhatóan részben ellensúlyozza a növekedésre és az adóbeszedésre vonatkozó némileg optimista feltételezésekből eredő kockázatokat. Rövid és középtávon a program ambiciózus strukturális reformokat irányoz elő, amelyek célja az államháztartás fenntarthatóságának erősítése és egyben a gazdasági élénkülés alátámasztása. A külső környezet még mindig jelentős bizonytalanságából eredő, lefelé mutató kockázatoktól függően a költségvetési irányvonalból az következne, hogy a GDP ½-át kitevő középtávú célkitűzést, annak ellenére, hogy az meghaladja a Paktum célkitűzéseit, a programidőszak csaknem egészében sikerül majd elérni. Bulgáriának a felzárkózási folyamatot kedvezőtlen globális gazdasági környezetben kell fenntartania. Ugyanakkor a versenyképesség előmozdítása és a külső egyensúlyhiány megszüntetése érdekében fenn kell tartani a költségvetési politika szigorát, a béreket pedig csak a termelékenység növekedésével összhangban szabad növelni. Hosszú távon az államháztartás fenntarthatóság-

ának és színvonalának javítása a tervezett és régóta késedelmet szenvedő strukturális reformok határozott végrehajtását és az igazgatási kapacitás erősítését teszi szükségessé.

A fenti értékelés alapján és a fenntartható konvergencia biztosításának szükségességét tekintve Bulgária felkérést kap arra, hogy:

- i. a program 2010-re vonatkozó célkitűzésének megvalósítása érdekében, a külső egyensúlyhiány jelenleg is folyó kiigazításának továbbvitele és a gazdaságba vetett befektetői bizalom megőrzése céljából folytassa a szigorú költségvetési politika végrehajtását, és hozzon további konszolidációs intézkedéseket; mindenekelőtt a bérek általános mérséklése és a versenyképesség javítása érdekében fogja vissza a közzsféra béreinek emelkedését;
- ii. a termelékenység élénkítése és az Európai Unió belüli fenntartható konvergencia biztosítása érdekében a közigazgatás, az egészségügy, az oktatás és a nyugdíjak terén tervezett strukturális reformok határozott végrehajtásával erősítse a közkiadások hatékonyságát.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	KP 2010. január	6,0	- 4,9	0,3	3,8	4,8
	BIZ 2009. november	6,0	- 5,9	- 1,1	3,1	n.a.
	KP 2008. december	6,5	4,7	5,2	5,8	n.a.
HICP infláció (%)	KP 2010. január	12,0	2,5	2,4	2,8	2,8
	BIZ 2009. november	12,0	2,4	2,3	2,9	n.a.
	KP 2008. december	12,4	6,7	4,7	4,0	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	KP 2010. január	4,8	- 3,5	- 5,7	- 4,7	- 2,5
	BIZ 2009. november ⁽²⁾	6,0	- 3,1	- 6,0	- 5,1	n.a.
	KP 2008. december	1,1	- 0,7	- 1,8	- 1,4	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/igény (a GDP %-ában)	KP 2010. január	- 24,6	- 8,2	- 4,1	- 1,2	- 0,5
	BIZ 2009. november	- 22,1	- 12,8	- 8,7	- 6,7	n.a.
	KP 2008. december	- 22,9	- 20,7	- 18,4	- 16,6	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. január	39,1	37,5	39,2	39,6	39,1
	BIZ 2009. november	39,1	38,7	38,4	38,4	n.a.
	KP 2008. december	41,3	43,4	43,4	43,7	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. január	37,3	39,4	39,2	39,5	39,0
	BIZ 2009. november	37,3	39,5	39,5	38,7	n.a.
	KP 2008. december	38,3	40,4	40,4	40,7	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. január	1,8	- 1,9 ⁽³⁾	0,0	0,1	0,1
	BIZ 2009. november	1,8	- 0,8	- 1,2	- 0,4	n.a.
	KP 2008. december	3,0	3,0	3,0	3,0	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. január	2,7	- 1,3	0,9	1,0	1,1
	BIZ 2009. november	2,7	0,0	- 0,3	0,5	n.a.
	KP 2008. december	3,9	3,9	3,9	3,9	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. január	0,2	- 0,7	1,9	1,7	1,0
	BIZ 2009. november	- 0,3	0,3	1,0	1,5	n.a.
	KP 2008. december	2,6	3,2	3,6	3,5	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽⁴⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. január	0,2	- 0,7	1,9	1,7	1,0
	BIZ 2009. november	- 0,3	0,3	1,0	1,5	n.a.
	KP 2008. december	2,6	3,2	3,6	3,5	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. január	14,1	14,7	14,6	14,5	14,4
	BIZ 2009. november	14,1	15,1	16,2	15,7	n.a.
	KP 2008. december	15,4	15,4	15,3	15,2	n.a.

Megjegyzések:

⁽¹⁾ Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újrászámították.

⁽²⁾ 2009–2012 közötti időszakra vonatkozóan 3,4 %-os, 3,1 %-os, 2,9 %-os és 3,0 %-os becslült potenciális növekedés alapján.

⁽³⁾ Az Eurostat jelenleg tárgyal a bolgár statisztikai hivatallal a bolgár energiaszolgáltatóknak juttatott tőkeinjekcióknak a nemzeti számlákon való megjelenítéséről, ami 2009-ben a GDP 0,6 %-ával növelné az államháztartás hiányát.

⁽⁴⁾ Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. A legújabb programban és a Bizottság szolgálatainak őszi előrejelzésében nincsenek egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések.

Forrás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.